

Nice

Resa 11 - 2016

Succé på franska rivieran

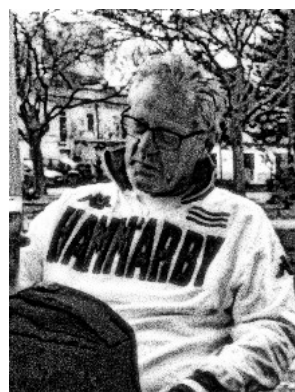
Sol och stekarliv med jetset:arna i Frankrike och Monaco

Så var det dags för klubbens elfte resa. Denna gång styrde kosan till den franska rivieran. Lite otippat på flera håll men vissa anade vart vi skulle hamna. Vädergudarna var med oss hela resan och snabbt åkte shortsens fram för vissa av medlemmarna. Då franska Ligue 1 var väldigt sena med att bestämma matchdag så var planeringen av resans innehåll aningens segdraget. Till slut kom beskedet att matchen mellan AS Monaco och Stade de Reims skulle spelas på fredagen. Samma dag som avresa. Så här i efterhand blev det en bra lösning. Det innebar att vi omgående begav oss till Monaco första dagen och spenderade resten av tiden i Nice. Som vanligt blev det tidig samling på fredagen. En smärtfri flygning senare var vi på hotellet i Nice. Det blev en snabb lunch i Nice innan vi tog tåget till Monaco för match. Vi njöt ordentligt av tillvaron i Monaco, imponerades av omgivningen men kanske inte lika mycket av matchen som spelades på arenan Stade Louis II inför 5783 personer. Lördagen började med en mycket bra hotellfrukost. Sedan kom en riktig höjdare. Klockan 11:00 begav vi oss ut på en Segwaytripp i två timmar. Det var vår tredje utflykt på segway och det börjar märkas att vi kan det här. Vädret var strålande, i solsken och skön temperatur gled vi omkring med vår engelskspråkige guide. Till allas glädje så trimmade guiden upp våra segways när det var dags att bege sig upp på slingervägarna till slottet på kullen i stan. Trots att Freddans maskin höll på att dö i uppforsbacken (måste berott på övervikten...) speedade vi upp för berget med muntra tillrop. Efteråt spenderade vi lite tid i solen på hotell Boscolos takterrass, en helt fantastisk utsikt. Vidare barhoppning skedde på strandpromenaden, kvällen avslutades riktigt hejdundrande på puben Waynes där klackarna var riktigt högt i taket. På söndagen skedde en världspremiär i klubbens historia. Det obligatoriska årsmötet hölls för första gången någonsin på en strand. Vi ekiperade oss med badhanddukar lånade från hotellet, några kassar dricka och slog oss ned på stenstranden i Nice. Där hölls ett bra men kort årsmöte. Ingen större osämja rådde utan efter ett antal omröstningar om ditten och datten så avslutades mötet. Precis när mötet var slut kom faktiskt tre droppar regn, lyckligtvis försvann de små mörka molnen omgående och vackert väder rådde resten av dagen. Under senare delen av söndagen rådde fria aktiviteter. På kvällen hade vi en riktigt bra middag på Le Safari, självaste Robert de Niros favoritrestaurang i Nice. Hemresedagen var laid back. Vi strosade omkring i smågrupper och njöt det sista av resan. Efter direktflyget hem så var alla nöjda och belåtna med resan.

Arrangörer

Claes

Anders

Hotel Univers

Hotel Univers
2 Rue de la Liberté
06000 Nice

300 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG 3.44**

Stade Louis II - Fredag, 2016-03-11

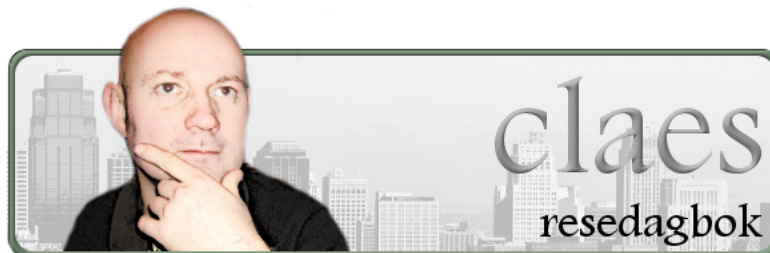
AS Monaco**2****Stade de Reims****2**

	5 min	Yellow card - J. Carrasso (SdR)
1-0 Love Vagner	5 min	
1-1 G. Charbonnier	11 min	
	36 min	Yellow card - E. Echiejile (ASM)
2-1 Love Vagner	37 min	
	63 min	ASM - Bakayoko (In) Helder Costa (out)
	66 min	SdR - Lass (in) Thievy (out)
	70 min	Yellow card - A. Conte (SdR)
	73 min	Yellow card - Bernardo Silva (ASM)
	78 min	SdR - Jordan Siebatcheu (in) G. Charbonnier (out)
2-2 Diego	79 min	
	83 min	ASM - Lacina Traore (in) R Carvalho (out)
	85 min	SdR - O. Mfulu (in) Diego (out)
	86 min	ASM - Mbappe-Lotin (in) T. Lemar (out)

Fredag

2016-03-11

Väckarklockan ringde som planerat 04:00. Trots den arla timmen var det inga som helst problem att studsa upp. Äntligen var det åter dags för en Bajen International resa. Chaufför Danne och undertecknad tog en sväng runt innerstaden och plockade upp Patrik och Anders på vägen. På Essingeön hade vi förmånen att bevittna en transvestits försök att komma in i en port. Hur det gick vet vi inte, vi stannade inte kvar och följde utvecklingen av detta morgondrama.

Efter den traditionella parkeringen på Måby Park kom vi till avgångshallen på Arlanda i god tid. Officiell samling var 06:00 och med lemmarna från den andra bilen kom nästan på utsatt tid.

Då alla fått sitt morgonkaffe och macka så körde jag i egenskap av arrangör (tillsammans med Anders) det sedvanliga välkomstsacket. Alla fick skriva ned på papper vart man trodde att vi skulle. Endast en person, Kinkan, gissade på Nice. Medlem Patrik var nära med Cannes men i övrigt var det spridda skurar. Efter att Nice annonserats som resmål delades resedokumentet samt årets accessoarer ut. Det bidde en matchtröja och ett skärp. Vi tror och hoppas att med lemmarna uppskattade detta (trots att Danne som vanligt muttrade). Incheckningen gick smärtfritt utom för Ola som trodde det var ok att ta med sig en Swiss Army Knife på flyget. Han undvek häktning och fick hjälp av flygplatspersonalen att posta vapnet hem till sig.

Tiden innan boarding på planet spenderades på en av pubarna, inget är så gott som en bira klockan 07:00 på morgonen...

När vi kom in i planet så hälsades vi välkomna av framför allt SAS pusern Anki. Hon visade sig ha hjärtat på rätt ställe och älskade de grönvita färgerna lika mycket som vi. Vi kände direkt att det här blir en bra flygning. Flyget avgick på tid 08:30. Vi satt lite utspridda i planet. Vi som hamnade nästan längst bak i planet hade god service av en Steward som visade sig vara en Östersunds FK supporter. Mot löfte om att Bajen ska vara snälla med ÖFK i hemmapremiären fick vi gratis cashewnötter till ölen. Mycket bra service. På denna flygning kan vi konstatera att vi har ett problem i klubben. Olas ben. De är alldeles för långa för ekonomiklass. Kanske vi i framtiden måste belasta klubbkassan med en flygstol anpassad för långa ben (dvs Olas), detta åligger kommande researrangörer att tänka på. Flygningen tog tre timmar och vi landade på tid. Puser Anki visade världsklass och önskade via högtalarna alla en trevlig vistelse i Nice och i synnerhet hammarbyarna.

Vid bagagebandet gick det snabbt och utanför tullen stod Airport Transfer Service redo med våra två förbeställda bilar som tog oss till hotellet. Färden till hotellet gick snabbt, trots att den ena bilen tydligen var lite på lite irrvägar.

Incheckning på vårt hotell, Hotel Univers som låg väldigt centralt, gick väldigt smärtfritt. Fyra dubbelrum samt ett singeldito hade vi bokat, undertecknad drog nitlotten och fick singelrummet, verkligen trist...

Då klockan började ticka mot lunch så blev det en kort sejour på hotellrummet. Vi samlades i lobby och begav oss på promenad norrut i stan. I samma område som hotellet hittade vi kvarterskrogen "Villa Paradis".

På uteplatsen var det smockfullt med äldre, tokbolmande, fransoser och –syskor. Dock var hungern så svår att vi valde att sätta oss inne och hamnade en trappa upp. Kyparn var en lång, smal yngling som till utseendet påminde om Håkan Hellström. Hans engelska var av inspector Clousseau och vi hade lite svårt att hänga med om vad som fanns på menyn. De av oss som inte är glutenintoleranta tog pepparstek, Fredan tog fisk. Plötsligt börjar Ola prata franska med kyparn och alla i klubben blir chockade/förvånade. I efterhand anar vi att Olas franska konversation renderade i att han avbeställde en portion pepparstek. När maten efter en stund väl kom in så högg alla varsin beställning. GammelKinkan var inte så rapp, troligtvis pga av hans låga blodsocker, och plötsligt satt alla och slafsade i sig sin mat och Kinkan tittade glosögd på.

Den stackars kvinnliga personalen som hade oturen att vara den som leverera maten beklagade fadäsen och möttes av den numera klassiska franska fraseringen THIS IS NOT OK... Inte helt otippat kom den från Kinkans mun. Hon försökte släta över misstaget men möttes åter igen av THIS IS NOT OK... Övriga reseklubsmedlemmar började ana vad som väntade och stämningen/ljudnivån sjönk drastiskt. Kyparen försökte åter igen be om ursäkt men möttes av THIS IS NOT OK... Nu är det knäpptyst i vårt våningsplan. Även de två borden med franska lunchgäster är tysta och följer dramat med skräckblandad nyfikenhet. Kyparen försöker öppna mun men möts av THIS IS NOT OK... Patrik försöker få kontakt med Kinkan och meddela att hans poäng är levererad till kyparen men utan framgång. Den klassiska frasen THIS IS NOT OK... hinner myntas minst fem gånger till innan den kvinnliga kyparen lommar nedför trapporna. Dock så är detta ett riktigt bra hak och tur för allt och alla så levereras Kinkans pepparbiff inom en hyfsad tid. Alla pustar ut när Kinkan tagit sin första tugga och han ser nöjd ut. Resten av lunchen löper väl och stämningen/ljudnivån höjs i takt med att Kinkans blodsockernivå även den skjuter i höjden. När vi lämnar restaurangen så hälsar alla vänligt på personalen och i synnerhet på den kvinnliga kyparen som också får några styrkekramar. Kinkan lämnar också restaurangen värdigt och förlikar sig med kvinnan. Slutet gott, allting gott denna första matupplevelse i Nice.

Maten var för övrigt mycket god, men den hamnade ju lite i ofokus...

Då vi denna ankomstdag tillika matchdag var tvungna att ta oss till Monaco så styrde vi apostlahästarna ännu mer norrut mot tågstationen Ville Nice (de har flera tågstationer i Nice). Efter en cirka tio minuter var vi framme. Undertecknad och Anders gick och köpte biljetter till tåget som skulle avgå om tio minuter. Vi tar en rask marsch in bland tågspåren och letar okulärt efter perrong D. Jag närmar mig en riktigt skön stationsanställd för att fråga efter hjälp och han brister ut –Hammarby, I love Hammarby. I love Ronnie Hellström. Vi lyckas alltså få tag på ett riktigt fotbollsfan. Problemet är att vi nu har ca fem minuter kvar till avfärd med tåget och hans svada väller ut om hur mycket han älskar Ronnie och Hammarby. När han även börjar proklamera sin aktning för Glenn Strömberg och IFK Göteborg så blir vi tvungna att tysta honom och be om vägen. Till slut får vi ut informationen vi ville ha och lyckas på ca en minut ta oss till perrong D. Tåget är precis inkommet och det väller ut folk. Artiga som vi är väntar vi med att stiga på. Det är ett riktigt skabbigt tåg (lite otippat med tanke på Nice profil och dessutom destinationen Monaco som man inte riktigt förknippar med skabbighet).

Tåget går snabbt och smärtfritt. Dock var det en kvinna av modell uteliggare som gled förbi oss i kupén och alla hulkade pga odören som följde efter hennes lekamen när hon passerade. Vi kunde lätt konstatera att senast hon duschade pågick nog fortfarande den franska revolutionen. Efter att vårt luktsinne kommit tillbaka och sex stationer senare glider vi in på stationen i Monaco. Vi följer med strömmen av människor i tågets riktning. Efter några hissar och rulltrappor uppåt kan vi konstatera att vi uppenbart har gått åt fel håll. Vi är nu flera hundra meter över havsnivån och kan blicka ut över hamnen där vi skulle vara. Höjdnivån i denna stad är fascinerande. Efter en stunds dividerande går vi tillbaka samma väg vi kom. Kinkan hinner med att skrämna några ungdomar som troligtvis förolämpat oss på franska då de uppenbarligen insåg att vi inte var AS Monaco supportrar i våra grönvita utstyrselar. De små grodynglen var kaxiga på avstånd men på närmare håll såg de livrädda ut. Kinkan nöjde sig med att ge dem onda ögat. Tillbaks nere på perrongen så inser vi att pianomusiken som hördes på stationen kommer från en flygel. Det sitter alltså en monegask och spelar klassisk musik live på perrongen, det är hyfsad klass får man säga. Lite annat än de musiker man brukar uppleva på stationerna i Stockholm.

Till slut hamnade vi på rätt nivå i Monaco. Flera motorintresserade i klubben kände igen vissa gator där det klassiska Formel 1 racet Monte Carlo körs. Coolt.

Vi knatar på. Vårt mål är att hamna på fanspuben där vi förhoppningsvis ska träffa lite AS Monaco fans innan match. Innan dess är vi dock sugna på att släcka törsten i våra strupar. Monaco är ju inte världens pubtätaste område så jag kliver fram till en ung finansvalp som kommer gåendes. Han förklarar vägen till fanspuben men avslöjar också att femtio meter från där vi står så finns det faktiskt en pub som serverar öl. Puben The Explorer ligger alltså på kajen där alla småbåtar ligger förtöjda. Med småbåtar menar jag att

de är Yachter mindre än Titanic åtminstone. Vi glider till puben och slår oss ned utomhus och får in ett antal grumliga, egenbryggda lager som puben har i sitt sortiment. Freddan kör givetvis på ett glas rött. Ölen smakar fantastiskt gott i solskenet i hamnen i Monaco. Vi sitter och fascinerar av området, båtarna, vädret och varandras trevliga sällskap. En brittisk West Ham supporter bemödar sig att hjälpa till med fotografering av oss på detta hak. De båtar som ligger i hamnen är imponerande. En har t.o.m. en egen helikopter på däck. Vi undrar stilla om vi ska försöka bli inbjudna på någon efterfest på en av båtarna efter kvällens match men den tanken kändes aningen utopisk.

Då vi njutit klart av tiden i denna hamn (Port Hercule) var det dags för oss att styra kosan till nästa hamn (Port de Fontvieille) där fanspuben Ship & Castle ligger. Då området är hyfsat kuperat tyckte Freddan att vi skulle hålla oss på samma nivå och gå tunt udden emellan de två hamnarna. I efterhand kunde vi konstatera att Freddan ska man inte lyssna på. Hade vi gått den vägen skulle vi behövt simma sista biten. Vi gick således åt andra hållet. Lite fascinerande är att de har rulltrappor utomhus lite här och där i staden. Trippen till andra hamnen gick snabbare än väntat, eller så är det bara så att vi är oerhört vältränade, eller så var det så att vi bara var törstiga...

Efter att gått utmed hamnen Port de Fontvieille och beundrat båtarna där kom vi till slut fram till fanspuben längst ut i hamnen. Några fans fanns det inte där men tur hade vi ändå. Det fanns öl. Vi beställde dricka och satte oss längst ut på uteplatsen. Där observerade vi tre AS Monaco ultras som stod på en viadukt ovanför och drack medhavd dryck. Efter ett tag kom de ned och började med att gå till återvinningen för att slänga sina flaskor i rätt bing. Det är ordning och reda på ultras i Monaco. De hade uppenbarligen observerat vår närvaro och sakta, sakta närmade de sig oss där vi satt på uteserveringen. De undrade lite försynt vilka vi var. Vi förklarade snabbt vår närvaro och att vi mer än gärna skulle umgås med Monacofansen. De blev intresserade, dock gick de först till den andra puben, Gerhards Inn, där det fanns några enstaka Monacofans. Antagligen gick de dit för att analysera situationen och avgöra vad vi var för ett slags gäng som satt där på deras pub. Efter ett kort tag kom ett mindre antal supportrar bort till oss och matchuppladdningen började nu riktigt. Tyvärr var deras engelska inte riktigt av toppklass men det var inget större problem. Dock var de väldigt restriktiva med att blanda lagfärger. Ingen ville byta halsdukar, i alla fall inte innan match, det kunde vi dock gärna göra efter matchen. Detsamma gällde då vi ville bjuda dem på dricka. De svarade bestämt Nej hela tiden med motiveringen att vi kunde få bjuda dem på dricka efter matchen. Dock så efter ett tag så bjöd de oss på dricka då de förmedlade att vi var ett schysst gäng gamla gubbar som bara var där för att umgås och inte mucka gräl. Det blev en hel del dricka på puben innan vi begav oss av mot arenan Stade Louis II, AS Monacos hemmaarena. Vi hade inte köpt matchbiljetter innan då vi helt korrekt misstänkte att det inte skulle bli slutsålt. Den officiella publiksiffran på denna match blev 5,738 personer (arenan tar 18,500) så det var långt ifrån slutsålt.

Inne på arenan tog vi plats på kortsidan där vi köpt biljetter och där AS Monaco fansen stod. Vi insåg nu ultrasfansen orsak till att inte vilja byta halsdukar. Fram kommer en silverhårfärgad säkerhetsvakt och meddelar att vi inte får sitta på denna sektion då vi uppenbarligen inte var Monacofans. Trots att en av de ledande ultraskillarna är i närheten och säger att vi visst borde få vara där menar säkerhetsnubben att vi inte är önskvärda på denna avdelning. Vi eskorteras av silveryyggen till den ena kurvan av arenan. Det var dessutom tydligen familjesektionen så det kryllade av småbarn längst ned mot raket som förde ett jävla liv. Dock hade två av oss, Ola och Patrik, redan från början gömt sina halsdukar och infiltrerat Monacklacken. Så de var kvar på kortsidan och stod högst upp i den (ca) trettio man starka hemmaklacken.

I slutet av första halvlek så släntrade undertecknad och Kinkan tillbaks till kortsidan och smög in i hemmaklacken. Kinkan hade lyckats byta till sig en Monacohalsduk och var således rätt ekiperad. Jag själv hade numera stoppat in min bajenhalsduk i rockärmen och lyckades smälta in i omgivningen. Silveryyggen strök omkring på sektionen men han kom aldrig fram för att köra bort oss. Tack och lov.

Matchen då? För motståndet stod Stade de Reims och matchen slutade 2-2. Hemmalagets båda mål gjordes av den 31-årige brassen Love Vagner, har man nummer 9 på ryggen så brukar det borga för kvalitet och det gjorde

det ju verkligen i detta fall. Det var god kvalitet på matchen, spelet det vill säga. Tyvärr dras ju intrycket ned med den undermåliga publiksiffran. Hemmaklacken kämpade och försökte låta men något större intryck gav det inte. Bortaföljet fanns inte. Det såg ut som det satt mellan tre och fem personer på andra kortsidan men det var svårt att avgöra om det var personal eller supportrar. Arenan i sig var ingen höjdare. Serverar man bara alkoholfri bira och tråkiga baguetter blir betyget sisådär.

Efter matchens slut hade vi beställt två transferbilar för hemtransport till Nice. Vi hade ungefär en halvtimme på oss innan avfärd. Området runt arenan var helt dött. Inget var öppet utan vi fick roa oss med att gå omkring och kolla på hyfsade bilar som fanns lite här och där (Bugattis, Ferraris m.m.).

I bilarna tillbaks till Nice började det märkas att vi varit vakna sedan 04:00 och druckit sportdryck sedan 07:00. De flesta gjorde bokslut vid återkomsten till hotellet. Ola och Patrik gjorde en räd i jakt på nattamat. Efter lite irrande lyckades de hitta en excellent kebab innan de släntrade tillbaks till hotell Univers för nattasömn.

Trots den relativt tidiga avslutningen av första dagen på franska rivieran så tror jag de flesta var ganska nöjda med starten av resan. Imorrn är det lördag. Ny dag, nya tag.

Lördag

2016-03-12

Det känns alltid lite dagen efter när huvudevenemanget på resan är avklarat. Nu skedde det redan första kvällen och vad hade vi nu att se fram emot egentligen? Mer baguette, mer billigt rödvin och mer medelhavsluft? You bet! Men också den, numera, traditionsenliga Segwayturen.

Efter en lika traditionsenlig sovmorgon samlades de något matta Med lemmarna i repen på vårt behändigt belägna hotell. Den finska receptionisten vägrade fortfarande att prata svenska och vi begav oss ut mot äventyren på Nice gator. Strålande solsken lovade en fantastisk dag.

Bara några kvarter bort från hotellet mötte vi vår guide Thibault. Den obligatoriska kunskapskontrollen gick som en dans. Med lemmarna är numera erfarna och självsäkra Segwayförare och det krävdes inte många sekunder för vår guide att märka det. Det bar genast av mot gamla stan. I full fart genom trånga gränder kryssade vi mellan turister och marknadsstånd utan missöden. Vi lyckades också motstå frestelsen att ta en sväng in i katedralen vars portar inbjudande nog stod på vid gavel. Enda problemet för undertecknad som låg ganska långt bak i kön var att Thibault hade en tendens att dra sin guidning för dem längst fram i ledet. När väl jag kom fram hade han redan berättat om platsen och vi åkte vidare. Mina kunskaper om Nice är därför fortfarande högst begränsade.

Efter gamla stan bar det av längs promenaden Angalis där förberedelserna för målgången av cykelloppet Paris-Nice var i full gång. Pustande cyklister, åskådare och flanörer kastade lystna blickar på riddarna från Söder och våra fartvidunder.

Det var dags för den branta vägen mot Kastellet och Thibault beordrade avstigning. Med hjälp av en gedigen nyckelknippa såg han till att hastighetsspärren på våra Segways togs bort. Det var tydligt att våra Segway-konster imponerat på vår guide. Nu blev det åka av. I alla fall för dom flesta. Freddans Segway sackade efter i uppforsbacken om det berodde på taskigt batteri eller att tyngden helt enkelt blev för mycket låter vi vara osagt... Efter en kort paus uppe på toppen bar det av utför igen. Ola imponerade mest under utförsåknningen, dödsföraktande med en hand på styret och mobiltelefonen i högsta hugg, filmade han hela racet ner tillbaka till målet.

Efter två timmars fartäventyr var det nu dags för lunch. Vi sökte upp det urfranska Scottish Teahouse. Ola, hög på adrenalin, fortsatte sina dödsföraktande konster. Med fingerfärdighet som en treåring som precis fått en trollerilåda, försökte han blanda in 20 kronorssedlar bland eurosedlarna. Bedrägeriförsöket upptäcktes dock i tid och kunde avstyras utan större våldsamheter.

Nu var det läge att söka upp någon av stadens berömda takterrasser. Valet föll på Boscolo Hotel Plaza. Med vidunderlig utsikt över Medelhavet i gassande sol blev det några öl och glas vin på taket. Priserna på 100 spänn biran kylde dock entusiasmen något och ett enigt BI beslutade att det kommande årsmötet nog skulle hållas någon annanstans. Även här försökte vår magiker sig på det gamla 20-kronors tricket men även denna gång avfärdades bluffen milt.

Tillbaka på hotellet, på rum 407, samlades nu whiskeyklubben, medan andra med lemmar hade fri lek i form av promenader och tupplurar.

Kvällen tänkte vi avnjuta i sällskap med Nicesupportrar för att se lagets bortamatch mot Montpellier. Vi hade fått tips om en restaurang där det sas att många skulle mötas upp. Vägen dit blev dock inte helt enkel då inkastare från konkurrerande etablissement gjorde sitt bästa för att skicka oss på villovägar, men tillslut lyckades vi hitta Les Ponchettes. Definitionen av många verkar vara lite annorlunda på rivieran än hemma på söder. Visserligen var det en handfull Nicesupportrar där men Chelseamatchen som också visades på skärmarna drog minst lika mycket uppmärksamhet.

Kvällen avslutades på klassiska Waynes i Gamla Stan. Det tog ett tag att ta sig dit eftersom BIs gps-utrustning inte visade sig vara helt med på noterna men väl framme tankade vi på med GT och BIs bryggerisektion hoppade genast upp på borden för att rocka loss till det eminenta livebandet. På det hela taget blev det ännu en strålande dag för BIs med lemmar.

Söndag

2016-03-13

Ett något morgontrött gäng träffades i hotellreceptionen för att genomföra årsmötet. Ett förslag som genast antogs var att hålla årsmötet på stranden nedanför promenad de Anglais.

Ett möte på stranden i Nice bör genomföras med lämpliga sportdrycker. Sagt och gjort efter en gemensam promenad till en kvartersbutik, som efter församlingens inköp uppvisade stora hål bland hyllorna. Därefter genomfördes en stärkande promenad till möteslokalen - stranden.

Ordförande Claes och Anders öppnade Årsmötet 14.00 med att hälsa alla välkomna, och gick igenom formalia som fullmakter mm. En skål utbringades för Sippa och Lasse som tyvärr ej hade möjlighet att delta i årets resa.

Årsmötet avlöpte (alltför ??!!) smärtfritt. En något oväntad Ordförande konstellation lottades fram med hjälp av en turistande Sydkoreanska. Eftersom jubileumsresan verkade falla de flesta i smaken (samt även givit eko ända till Sydkorea) drog hon från Billygruppen: Lillmyran och från Kentagruppen: Avesta!

Det Belgiska radarparet från jubileumsresan återuppstår! (sällan har väl en muta på 20 kronor betalat sig bättre).

Efter årsmötet skildes vi åt. Kenneth och Avesta som är två verkliga gentlemen, passade naturligtvis på att handla presenter till damerna på hemmaplan.

Efter en skön powernap träffades hela gänget i receptionen för gemensam promenad till kvällens middagsställe. Anders som varit i Nice tidigare ville lotsa oss till ett bestämt middagsställe. När vi väl anlänt till restaurant Le Safari visade det sig att Anders hade fullkomligt rätt, maten var fantastiskt god, det frossades i pepparbiff, lax, fisksoopor och diverse fisktallrikar. En sak är absolut säker om jag någon gång kommer tillbaka till Nice är detta en av de ställen jag tänker besöka!

En mycket belåten grupp Hammarbyare lämnade stället för att avrunda kvällen på Ma Nolan`s Irish Pub. En Guinness (eller 3) piggar ju som bekant alltid upp!!

Efter några glas, och ett riktigt bra uppträdande från kvällens liveband beslutade vi oss för att avsluta kvällen. Avesta och Ola tog sikte på hotellet medans Patrik och Kinkan fortsatte ut i den sköna vårkvällen.

Väl hemma somnade jag in med ett belåtet leende efter ännu en härlig dag på rivieran.

Claes och Anders hade verkligen valt ett härligt mål för resan.

Måndag

2016-03-14

Vaknar upp efter en underbar helg i Nice.
Men väldigt trött och sliten.
Det blir lite öl och party på dessa resor men mycket god mat.
Nice måste jag säga är fin och härlig stad.
Likaså Monte Carlo
Vi bodde väldigt centralt.
stort plus till ordföranden.
Jag, Avesta och Anders bestämmer vi går ut till gamla stan en sväng.
titta och få lite luft innan hemfärd.
När vi går i gränderna kommer 3 st soldater med fullt utrustade med vapen.
Känns lite konstigt när man inte är van hemifrån.
Tillbaks till hotell för att checka ut.
vi har lite tid innan vi ska åka till flygplatsen.
Så vi går ut på stan en sväng för att sätta oss i solen.
Vi samlas på hotellet, många är slitna och tysta.
Kommer till flygplatsen och var sugen på en hamburgare.
men icke det fanns inget innanför säkerhetszonen.
blev ett par pizza slice.
Alla är tysta och vill bara hem.
på planet får Ola en perfekt plats vid nödutgången.
Han kan sträcka ut sina ben.
landar hemma i Sverige.
efter en liten bilfärd landar man hemma.
Innan man somnar tänker 1 år till nästa resa.
Var hamnar vi?